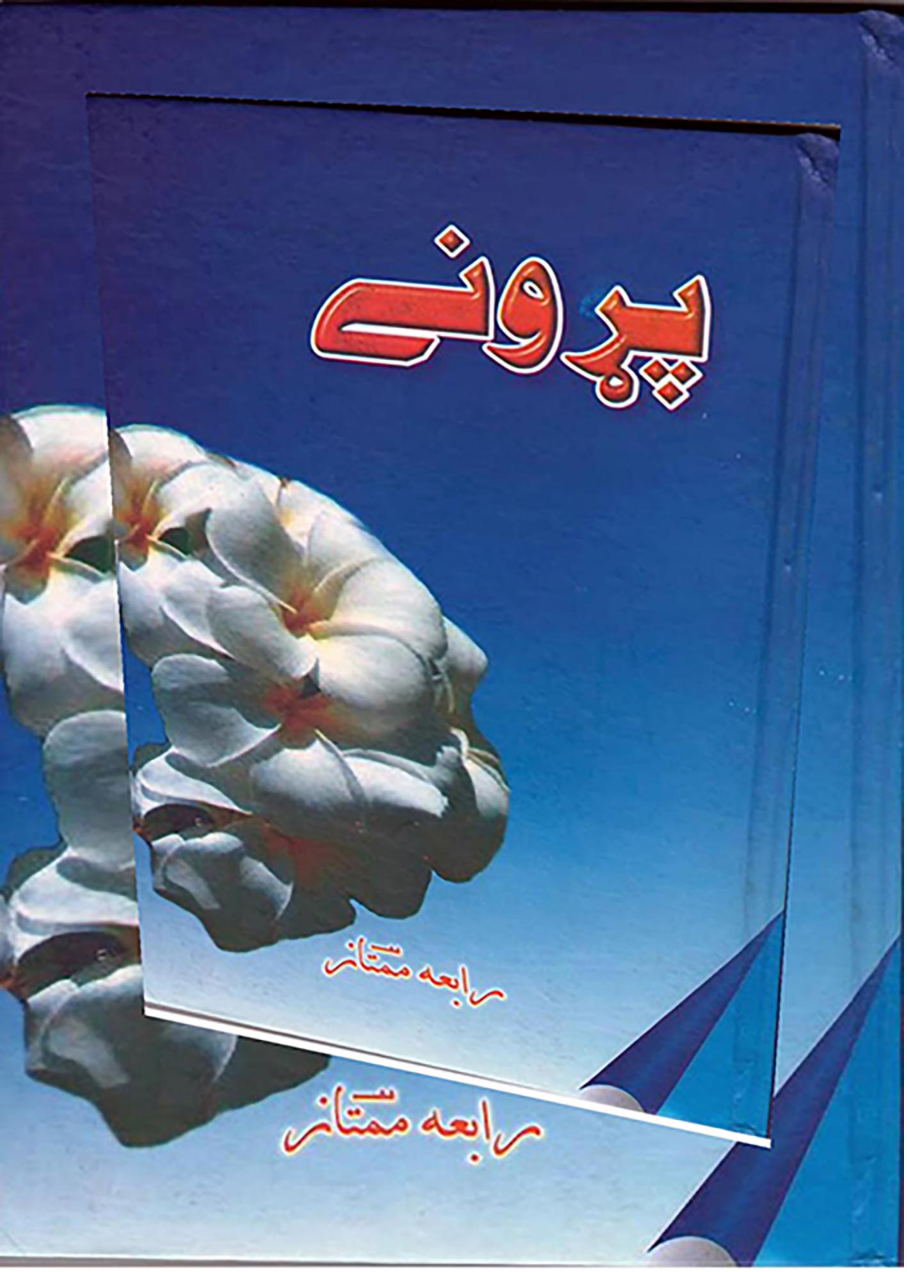

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرونے

رابعہ ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروہنے

رابعہ ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

(ټول حقونه په حق د ليکوالې کښې محفوظ دي)

دکتاب نوم ———— پړونې

ليکواله ———— رابعه ممتاز

دچاپ کال ———— ۲۰۰۴ ء

پرېس ———— جدون پرېس خيبر بازار پېښور

بيعه ———— ۱۰۰ روپۍ

کاتب ———— محمد رسول پښتو اکېډيمي

دَ موندلو درک

۱ - يونيورسټي بک اېجنسي
خيبر بازار پېښور

۲ - بمعرفت عبدالله جان مغموم
ډاکخانه شاهين ټاؤن
يونيورسټي روډ پېښور

دَ کور فون نمبر : ۵۷۰۳۳۶۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

"دُعا"

دَ حیا د رڼا گانو ترجمانه
دَ پېرونو پړاوُنو ښکهیانه

دَ مغموم صاحب تیارهٔ تیارهٔ کاله کښې
یو څه یوه ده خدائے دې تل لرې روښانه

سید صابر شاه صابرَ
برتهکال

(c) ketabton.com: The Digital Library

پړونی

په جنازه مې سپین پړونے خور کړئ
زهٔ خو له کوره بې پړونې نهٔ ځم

زما د مینې قاتل کړې سر تور
زهٔ په پړونې هر وخت مخ پټوم

دَ بدنامۍ داغ به راپورې کړې تا
پام چې پړونې له مې لاس راوُنهٔ ړ

کله مې تور کله مې سپین پړونے
ستا د نظر نه داسې ځان پټو

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

شمېر	ليک	مخ
۱	پېرونے — عبدالله جان مغموم	۹
۲	منـنـه — رابعه ممتاز	۱۳
۳	خانه کعبه (نظم)	۱۶
۴	ځم د مدينې نه نن (نعت)	۱۸
۵	د حوا لور (نظم)	۲۰
۶	بيا د اوښکو زور دے تپوس مهٔ کوه (غزل)	۲۳
۷	په تورو نيمو شپو کښې ديدنونه څومره کړې (غزل)	۲۴
۸	راشه اشنا عمر مې کم دے	۲۵
۹	د چيل کلي نصر کوروڼه (نظم)	۲۶
۱۰	مشران (نظم)	۲۹
۱۱	زما زړهٔ ماته کاسه ده (غزل)	۳۰
۱۲	مخ چې راته پټ نهٔ کړې خطا نشي (غزل)	۳۲
۱۳	ستا د غمونو سره لوبې کوم (〃)	۳۳
۱۴	دا ستا د راتلو لارې کله ښې ډېرې روږدې شي (غزل)	۳۴
۱۵	نوې دُنيا (نظم)	۳۶
۱۶	ستا د مينې مشال لاس کښې (غزل)	۳۸
۱۷	زړهٔ مې هر وختې ډوبېږي (غزل)	۴۰
۱۸	تمغهٔ امتياز دې مبارک شه (نظم)	۴۲

19	نهٔ به د باران نهٔ د بڼلی نهٔ د سیلۍ قیصې	۵۵
۲۰	څپل قسمت نه خبر نهٔ وم (غزل)	۵۶
۲۱	قسمت (نظم)	۵۸
۲۲	خیالونه وسوسې (نظم)	۵۰
۲۳	تاله به لالیه په لیمو درشم (غزل)	۵۳
۲۴	کور د بیلتون څورشه دا ئې څهٔ اوکړهٔ (غزل)	۵۴
۲۵	د کلو لخته	۵۶
۲۶	ماته څو په سترګو اشارو خبرې مهٔ کوه	۵۷
۲۷	رور (نظم)	۵۸
۲۸	زړهٔ مې د ے دغوښې څهٔ دکانې نه څو جوړ نهٔ دے	۶۰
۲۹	ستا د مینې د دریو تیکو په قلا کښې یمه ناسته (غزل)	۶۱
۳۰	د رخت ورځ (نظم)	۶۲
۳۱	ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نهٔ دي پکار (غزل)	۶۳
۳۲	د آسمان لمنې سرې شوې (غزل)	۶۴
۳۳	په هر څهٔ به تېرېږي د نیک څوا کمے دې نهٔ وي	۶۶
۳۴	وارخطا وارخطا ګرځم (غزل)	۶۷
۳۵	څپل خپلوان (نظم)	۶۸
۳۶	لوپټه	۷۰
۳۷	خط	۷۱
۳۸	دژوند جو نګړ کښې ویرېږ مه زهٔ (غزل)	۷۲
۳۹	زما د زړهٔ په آئینه کښې ته ئې	۷۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۰	ځنې خلق (نظم)	۷۵
۴۱	شته په سپرلي کښې د پرګلو نه شته دے	۷۶
۴۲	ته چې پکښې نه ئې اشنا زه په خلقو څه کوم	۷۷
۴۳	مور (نظم)	۷۸
۴۴	د ښو د سر د پاسه (غزل)	۸۱
۴۵	نن د باران شپه روږده شوه جوړې (غزل)	۸۲
۴۶	ښه اخلاق (نظم)	۸۳
۴۷	په ليمو باندې راواوړې (غزل)	۸۴
۴۸	ګيله دې په سر سترګو دې ګيلې سره به ګورو	۸۶
۴۹	ستا مينه لاليه دروغژنه شوه (غزل)	۸۷
۵۰	لوړ (نظم)	۸۸
۵۱	شپه د انتظار (نظم)	۹۰
۵۲	لوبه (نظم)	۹۴
۵۳	لوبه (نظم)	۹۶
۵۴	فرياد (نظم)	۹۸
۵۵	شاهيت (نظم)	۱۰۰
۵۶	يادونه اميدونه (نظم)	۱۰۳
۵۷	پښتون (نظم)	۱۰۴
۵۸	نصيحت (نظم)	۱۰۶
۵۹	مينه چې پيدا شي فنا کيږي نه (غزل)	۱۰۸
۶۰	تا چې په سترګو سترګو کښې تېره کړه (غزل)	۱۰۹
۶۱	مينه (نظم)	۱۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

۶۲	ستا د کبر انتها ده ته پوه نهٔ يې (غزل)	۱۱۱
۶۳	دا چمن (نظم)	۱۱۲
۶۴	کيله (نظم)	۱۵
۶۵	بېګاه مې د آسمان ستوري په ځپه څو له شمېرل (غزل)	۱۱۸
۶۶	ذوې مورته (نظم)	۱۱۹
۶۷	دژوند په دې کتاب کښې نخښه کوم يو ځاے کښې کېږدم	۱۲۱
۶۸	خبره ستا د مينې د هرچا نه زهٔ پټوم مه (غزل)	۱۲۲
۶۹	په هر طرف چې ځې نو زهٔ به ستا د لاس همسا شم (غزل)	۱۲۳
۷۰	څواره زندګي شوه په غمونو په فکرونو (غزل)	۱۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

"پړونې"

د رابعه ممتاز د شاعرۍ دوېم کتاب "پړونې" ستاسو په وړاندې دے - حقیقت دا دے چې د ممتاز د "سپیلنې" کتاب شاعرۍ که هرڅو فني کمزورۍ لرلې خو دې خبرې نه انکار نه شي کېدے چې لوستونکو د فني کمزورو باوجود د سپیلنې شاعري ډېره خوښه کړه او کتاب ئې په ډېره مینه واخستو او وې لوستو - د رابعه ممتاز دوېم کتاب "پړونې" لکه چې د نوم او چاپ په لحاظ ښکلے دے - دغسې ئې شاعري هم ښکلې ده - زما په خیال چې دې کتاب کښې شاعرې د لوستونکو د اعتراض ډېر خیال ساتلے دے او کوشش ئې کړے دے چې هر یو شعر دې په ناپ تول پوره وي -

د "پړوني" شاعري په هر لحاظ سره د "سپیلنې" د شاعرۍ په مقابله کښې په ناپ تول پوره ده - په غزلونو کښې نوي خیالات - نوي جذبات او نوې استعارې استعمال کړے شوي دي او کوشش په کښې دا شوے دے چې د "پړوني" په شاعرۍ کښې جدت را پېدا شي - او رابعه ممتاز په خپل دې مقصد کښې تر ډېره حده پورې کامیابه شوې ده - د جدت سره سره د پښتني ماحول خیال هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتلے شوے دے. د مثال په طور دا شعرونه به ئې واخلو.

چې لوړ د دېوال ته خپشې نوښکارېږي به دلرې
په دې پېښتو د دېوالونو دراز خبرې به شي

یا

د مېنې سوال جواب چې د دېوال د پاسه اوشي
کډ خړې وې که کچه وې دېوالونه څومره نوند کړي

دېوالونه د پښتنې کلچر یو اهم جُز دے او بیا کچه دېوالونه خو ...... د پښتونخوا د لارو کوڅو اصلي نقشه راکاږي. ممتاز په خپلې شاعرۍ کښې د پښتو ژبې دود دستور او دَ لفظونو د استعمال د پر خیال ساتلے دے او زما په خیال چې دا دَ دې خبرې ثبوت دے. چې د "سپېلنې" نه پس شاعرۍ کوشش کړے دے چې د "پېروني" شاعرۍ د فن هغه ټولې تقاضې پوره کړي. چې د کومو په حقله به اکثرو لوستونکو دا اعتراض کولو چې د سپېلنې شاعرۍ کښې فني کمزورۍ دي.

زما په خیال چې د "پېروني" په لوستو به دَ لوستونکو دا ګیله ترې ډېره حده پورې ورکه شي. دلته به زه د لوستونکو د تسلۍ دَ پاره د رابعه ممتاز د مختلفو غزلونو نه یو څو شعرونه پېش کړم.

۱- دا مه وايه چې زه ستا په خبرو نه پوهېږم
په تته تته ژبه دا رازونه څومره نوند کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲ - د جونګړې لوګی ښه دی
زړه مې اوښکو سره مل کړم
محو ته به زړه څه کړم
چې زړه یم پکښې پرېشانه

۳ - د ښکرو شین نڅا مې اورې
د سنګو مې خبر نه شو
آ زما ساده جانان چې
په کوم جهان کښې اوسېږي

۴ - ما په کودر ډک منګی بیا کېښودو
ستا د شملې ول راته ښکارېږي نه

د غزل نه پس د ممتاز د نظم په میدان کښې تګ هم ددې
د شاعرئ د پوخ والي دلیل ورکوي - حقیقت دا دے چې ځنې
ځنې نظمونه ئې د خیالاتو او جذباتو په لحاظ زړه شاهکار
ګڼم - لکه " لوپټه " "پښتون" "قسمت"

د ځېنې کلي ئې کورونه او داسې نور ډېر نظمونه چې
مونږ شاعرانو به دا موضوعات چېړلي وي - بهرحال د رابعه
ممتاز دویم کتاب "پرهون" ستاسو په مخکښې دے او
ورسره د ځېنې دریم کتاب "د ګلونه پاتې پاڼې" د ډېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

زر د چاپ کولو اراده هم لري - خدای دې وکړي چې دَ رابعه ممتاز درېم کتاب هم ډېر زر چاپ شي او دَ پښتو په شاعرۍ کښې دَ یو بل نوي کتاب اضافه وشي ـ

والسلام

عبدالله جان مغموم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه

ما چې خپل اولنی کتاب " سپېلنی " چاپ کولو نو دا اُمید مې نهٔ وُ چې پښتانهٔ رونړه خوېندې به زما دَ کتاب سره دومره مینه اوکړي - خو زهٔ د پښتنو رونړو خوېندو ډېره مننه کوم چې رونړو عموماً او خوېندو خصوصاً زما کتاب په ډېره مینه واخستو او وې لوستلو او زما دومره حوصله افزائي ئې اوکړه چې نن دا دے زهٔ خپل دویم کتاب "پړونے" په دې هیله چاپ کوم چې رونړه خوېندې به دَ "پړونې" سره هم دومره مینه اوکړي لکه څومره ئې چې د "سپېلنی" سره کړې وه - او زهٔ به د دې جوګه شم چې خپل دریم کتاب " ګلونه پاڼې پاڼې " چاپ کولو ته ملا اوتړم -

زما د اولني کتاب " سپېلني " په لوستونکو کښې دَ خوېندو شمېر زیات وُ او زما په خیال چې په دغه کتاب کښې زما زیاته شاعري دَ خوېندو و میانو سره د تړلو مسئلو او کشالو په حقله وه نو ځکه په کښې شمېر کښې خوېندو کتاب واخستو او وې لوستو او په دې رنګ ئې د کتاب عزت افزائي او زما حوصله افزائي اوکړه د "سپېلني" د شاعرۍ په حقله ځنې رونړو دا رائې څرګنده کړې ده چې ځنې شعرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فن تقاضې نهٔ پوره کوي ـ خو ما دې رونړو ته دا دليل وړاندې کړے وُ چې زهٔ دَ شعر د فني تقاضو نه زيات مقصد له اهميت ورکوم په دې وجه مې فني کمزورو ته زيات خيال نهٔ وُ ورکړے ـ کېدے شي چې اعتراض کونکو رونړو زما دا دليل نهٔ وي خوښ کړے نو په دې وجه دې حَل د "پړونې" په شاعرئ کښې مې د مقصد سره سره د فني تقاضو هم خيال ساتلے دے او طمعه لرم چې د لوستونکو دا ګيله به ورکه شي "پړونے" هم زما غزلونو او نظمونو مجموعه ده ـ په نظمونو کښې زما خوښ موضوعات کلے کور ـ نغرے او جارګے دي ـ او يا مې لُور، خور، مور او زامن دي ـ په اکثرو نظمونو کښې ما دغه کردارونه د موقعې په مناسبت سره ستائيلي يا کنلي دي ـ خو ستائنه په کښې زياته او غندنه په کښې کمه ده ـ

ما په خپله شاعرئ کښې مينې له اهميت ورکړے دے او کوشش مې کړے دے (هغه د پيښ کوهر يو نظم دے) زهٔ غواړمه چې ټوله دنيا مينه مينه شي " چې د مينې پيغام هر چا ته اورسوم او د هر لوستونکي په زړهٔ کښې دَ مينې دا پيغام ځائے اونيسي ـ

د لوئے خدائے نه دا طمعه لرم چې پښتانهٔ رونړه خوښندې به د "پړونې" سره هم دومره مينه اوکړي لکه چې د "سپيلنې" کتاب سره ئې کړې ده او زما به دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

حوصله افزائي وکړئ چې خپل دريم کتاب « ګلونه پاڼې پاڼې » هم زر تر زره چاپ کړم -

انشاء الله

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

خانه کعبه

د الله کورې تاوېږم له تا
خانه کعبه يې زارېږم له تا

د الله کوره ارمان مې ته وې
او د خوني زړګي درمان مې ته وې

لکه ګل هسې غوړېږم په تا
د الله کورې تاوېږم له تا

د الله کوره سودا مې ده پره
درنه تاوېږم ګناه مې ده پره

لکه د شمعې ژړېږم په تا
د الله کورې تاوېږم له تا

د الله کوره عزت دې ډېر دے
په ټول جهان کښې شهرت دې ډېر دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه دېرڅي ورېږم بهٔ تا
دالله کور ئي تاوېږم لهٔ تا

ارمان مې نشته ددې نه سېوا
چې بس راحمه مکې ته بيا بيا

چې هر څوک کښي ځارېږم لهٔ تا
دالله کور ئي تاوېږم لهٔ تا

بنار دَمکې به هېرومه څنګه
دا باقي ژوند به تېرومه څنګه

ممتاز به څنګه صبرېږم لهٔ تا
دالله کور ئي تاوېږم لهٔ تا

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت

د مدینې منورې نه د رخصتۍ په وخت

ځم د مدینې نه نن

دا سې راته ښکاري زړه مې بیل شو د سینې نه نن
ځم د مدینې نه نن

څومره موده ما په دغه طمعه تېره کړې وه
شپه ورځ مې یو کړې وه
ډېره وارخطا شوم چې خبر شوم دې نېټې نه نن
ځم د مدینې نه نن

زه خو د مودو نه د راتلو په طمعه ناسته وم
هر غم نه زه خلاصه وم
څنګه به ځان صبر کړم د دې خوږې قصې نه نن
ځم د مدینې نه نن

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو د نبي صلی الله علیه وآله وسلم دربار کښې لږې ورځې تېرې کړې
څو ورځې مې ښې تېرې کړې
داسې راته ښکاري تږې هم د دې چینې نه نن
هم د مدینې نه نن

ماوې چې نبي صلی الله علیه وآله وسلم ته به د زړه حالونه وایمه
شپه ورځ به لګیا یمه
زړه مې ډېر خوګیږي چې زه هم پاکې روضې ته نن
هم د مدینې نه نن

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ حوا لور

ستا لقب دَ فرشتو دے
په جنت کښې تهٔ پېدا يې
تهٔ خواهش د بابا ادم وې
په نامه باندې حوا يې

ستا د پښو لاندې جنت دے
نیک اولاد له لوئ نعمت دے
تهٔ رېشتيا ء چې بې بها يې
په نامه باندې حوا يې

کهٔ تهٔ لوړې نو رحمت يې
کهٔ تهٔ خورې نو راحت يې
د خاوند د کور رڼا يې
په نامه باندې حوا يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځپل کور ئې څوکېداره
د بچو ئې ته غمخواره
هر بچي باندې فدا ئې
په نامه باندې حوا ئې

د انسانانو په تخلیق کښې
ځان سره کړې خدای شامله
په رضا د خدای رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

چې ستا کور پرې آبادېږي
مال او سر دې که زارېږي
ته د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

هغه کور گل و گلزار شي
چې ستا په کښې روزگار شي
ته د خوږ زړگي شفا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره سخته تېروي سته
څو نېټه کور اباد وي ته
ته د صبر انتها ئې
په نامه باندې خوا ئې

د کور چې څه بامبېر وي
که هر څو مره په تا دېر وي
په خندا ئې ته بنکلا ئې
په نامه باندې خوا ئې

په تخليق کښې د انسان
خدائے ستا واخست امتحان
په رضا د خدائے رضا ئې
په نامه باندې خوا ئې

ممتاز دا سې کار اونه شي
ستا نامه بې نامه نه شي
ته ساده ددې دنيا ئې
په نامه باندې خوا ئې

ځان ساته له هره توره د دنيا د هر پېغور ره
همېش وې وار خطا ئې په نامه باندې خوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

23

بیا د اوښکو زور دے تپوس مهٔ کوه
وران مې دَ زړهٔ کور دے تپوس مهٔ کوه

ټول بدن لوګے شو لمبه نهٔ شومه
دا لا څنګه اور دے تپوس مهٔ کوه

تهٔ ئې چې بېګا سبا کتو لــه تللې
هغه محفل نور دے تپوس مهٔ کوه

سترګې مې په ډېرې ژړا سرې شوې
ورک د ککو تور دے تپوس مهٔ کوه

مهٔ ګرځه ممتاز پسې بیا مهٔ ګرځه
هر څوک ترې مرور دے تپوس مهٔ کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

24

په تورو تیمو شپو کښې دیدنو نه څومره خوند کړي
یو بل سره چې روښي - الوځو نه څومره خوند کړي

دا مهٔ وایه چې ستا په دې خبرو زهٔ پوې نهٔ شوم
په تشه پسته ژبه بیانونه څومره خوند کړي

د مینې سوال جواب چې د یو بل سره پرې روښي
که خر دي که کچه دي د پوالونه څومره خوند کړي

زموږ د محبت قصه هم دلته تر پوره شه
زهٔ ستا یم ته زما یې دا قولونه څومره خوند کړي

ارمان چې هغه تېر ساعت څو بیا په بېرته راشي
د مینې د کتاب زاړهٔ بابونه څومره خوند کړي

ممتاز په محبت کښې تا نه دوستو پاتې نهٔ شي
راځه د وفا لار کښې منزلونه څومره خوند کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

25

راشه آشنا عمر مې کم دے راشه
د زړهٔ دنیا کښې مې تورتم دے راشه

ما خو چل زړهٔ په تسلو اوده کړو
خو په ژړا د سترګو نم دے راشه

نن چې مُسکے راته له ورایه شولې
د تندې یک مې جوړې سم دے راشه

آسمان کښې ستورې په خندا شو ګُله
زما په زړهٔ کښې خو ماتم دے راشه

ممتاز زړګے مې په سلګو اوده شو
خُکله د ر زارے یُې لږ کم دے راشه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چېل کلي خړ کورونه

نن مې بيا په زړه ورېږي ، د چېل کلي خړ کورونه
هغه کږې وږې لارې ، هغه بر کوز مالتونه

اديو د امان په خوا کېنې ، موږ به لوبې به کولې
نه په موږ د چا آواز وه ، نه زموږ په چا خړ کار وه

مور و پلار به تپوس نکړو ، چې ته کوم ځائې ئې ولاړه
د اجمات دے که حجره ده ، چلن لاړه ده که ښاړه

هر يو کور کښې به ماما وه ، هر يو کور کښې به ببو وه
د اټول کلے يو کور وه ، د اټول کلے رور او خور وه

که به چا کره ښادي وه ، د ټول کلي خوشحالي وه
که به چا کره څه غم وه ، هر يو کس به سترګې نم وه

که به جنګ وه که جهګړه ، يا به بل څه مسئله وه
مشران به ټول راټول شو ، د هغو به فيصله وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کشران به یې ملامت کړه ، پوی به یې دوی په هر صورت کړه
روغه جوړه به زر اوشوه ، دشمني به پاتې نه شوه

مسافر که به څوک راغلو ، چې به یې کلي کښې خپل نو وه
دحجرې تپوس به یې اوکړو ، بیا به هلته کښې میلمه وه

دهر چا به دغه فرض وه ، چې دے اوبدے پاتې نه شي
که وي پیان او که شملي وي ، میلمستیا دې دده اوشي

کله کله به چې پیلار هم ، کورته راغلو په تلوار هم
چې جمات کښې مسافر دے ، چې راغلے د سفر دے

بندوبست د ډوډۍ اوکړئ ، څه پاخه کړئ څه توده کړئ
کورې اوبدے پاتې نه شي ، زمونږ کلے به یې خوښ نه شي

نه کوربه خفه کېدلو ، نه میلمه به شرمېدلو
ډېره مینه ډېر عزت وه ، د خلوص نه ډک الفت وه

نن چې بیا به زړه وریږي
د خپل کلي خړ کوروسنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هغه وخت یادېږي ، هغه خلق مې یادېږي
هغه خلق چرته لاړل ، هاغه خړ کورونه وران شول

څهٔ ښکلي شوي خړ کورونه ، د پخو خښتو برجونه
آ کچه لارې پخې شوې ، د هر چا بېلې کوټې شوې

دیو بل نه ځان اونغاړي ، خپل غمونو ځان له ژاړي
د هر چا شو ډېر کاروته ، د هر چا شو بېل کورونه

نهٔ د ور خور محبت شته ، نهٔ د پلار مور څهٔ عزت شته
په نفرت هر چا ته گوري ، د هر چا نه دوئ مرور وي

هر یو کس د بل نه تنگ دے ، خپل پردي سره په جنگ دے
زما دوئ ته زړهٔ تنګیږي ، زما خپل کلے یادیږي

زما هغه وخت یادیږي ، زما هاغه خلق یادیږي
خدایه دا څنګه ژوندون دے ، هر یو کس د ځان نه تنگ دے

ممتاز د اسې ځان ځاني شوه
په ژړا هم سود نهٔ کیږي
نن مې بیا په زړهٔ ورېږي
د خپل کلي خړ کورونه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشران

چې زموږ مشران وو هغه څه شو
د دې کلي چې زبرګان وو هغه څه شو

چې بې شانه مینه یې موږ سره کوله
چې په موږ به یې ډېر ګران وو هغه څه شو

مسئلې چې به یې زموږ حل کولې
نن هر کار ته موږ حیران یو هغه څه شو

چې د هر غریب د پاره مور و پلار وو
چې د ټول کلي خپلوان وو هغه څه شو

مستان موږ به چا له څه تسلي ورکړو
موږ خپله ډېر پرېشان یو هغه څه شو

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

30

زما زړه ماته کاسه ده
پرتې لور په لور ټوټې دي

د دردونو د غمونو
څه غمژنې شان قصې دي
کله صبر کله اوښکې
ننداره دَ زړه کومه

څه پرېشانه دي وختونه
څه پرېشانه ورځې شپې دي

دا د اوښکو سېلابونه
حوصلې به مې لاهو کړي

په علاج ئې نه پوهېږم
د ژوند سختې مرحلې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

31

ستا د مینې مشال لاس کښې
په تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځائے کښې پیدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خدائے د زړونو خبردار دے
ته دې نه خبر نۀ یې

زۀ به تا له خدایه غواړم
اے زما یاره ښادانه

د حبونګړې لوږې ښۀ دے
زۀ یې اوښکو سره مل کړم

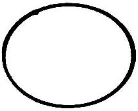

مخ چې را نه پټ نهٔ کړې خطا نشي
مړه به شم د غمه بې وفا نشي

تهٔ خو زما زړهٔ يې زما مينه يې
پام کوه جانيه د بل چا نشي

ستا په وعدو بيا دلته راغلې يم
هسې نه پرون پښانې را نشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د غمونو سره لوبې کوم
مړاوو ګلونو سره لوبې کوم

ستا د راتلو په انتظار کښې ګله
د ډېرو فکرونو سره لوبې کوم

بې د غمونو چې نور هېڅ نه لري
داسې بختونو سره لوبې کوم

د خپل زړګي د تسلې د پاره
تېرو وختونو سره لوبې کوم

د بېلتانه په تورو شپو کښې ممتاز
د زړه زخمونو سره لوبې کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

34

دا ستا دَراتلو لارې کله ښې ډېرې اوږدې شي
چې نهٔ دې سوال جواب وي نهٔ راتګ دې بیا پېدې شي

دا څنګه محبت دې تول زما د پاره خواست دے
اول دې خدائے نه غوارم بیا رېبار باندې جرګې شي

زهٔ جواب درلیږی نکړم ، جانیه خپله راشه
زړهٔ مې تا نه ګیله من دې چې ورکې مې ګیلې شي

چې لوړ دېوال ته ختږې نو ښکارېږې تې به دلړې
پهٔ دې چیتو دېوالونو د راز خبرې ښې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځه چې د موږ دوو ګیلې پخلا کړو هوارې
چې خندا خندا ژوندون شي رنګیني ورځې شپې شي

د استا خفګان په ځای دې خوږ ما به هم لږ واورې
چې ته راشې زما خوا له نو یادې دې ګیلې شي؟

ممتاز درته دا نه وايي راځه چې صلح اوکړو
ستا مینه سیلانۍ ده په هر بنګلي مخ لیږې شي

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوې دنیا

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

دې دنیا کښې هیڅ نشته غمونه دي فکرونه دي
دې دنیا کښې هیڅ نشته دردونه تکلیفونه دي

دلته مینه نشته خدائیګو خوشي هوسونه دي
دلته مینه نشته دلته خوشي مطلبونه دي

دلته څوک د مینې اصلیت نه هم خبر نهٔ دي
دا خو ځناور دي تهٔ به وې هې و بشر نهٔ دي

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه بیله دنیا جوړه کړو

یوه داسې دنیا چې پکښې دواړه زړونه یو شي
یوه داسې دنیا چې پکښې دوه روحونه یو شي

هلته کښې به تهٔ او زهٔ دیوبل ځنې قربان شو
هلته کښې به مونږه دخپل خوښ زړونو درمان شو

راځه ممتاز چې دواړه یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دمینې مشال لاس کښې
پهٔ تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځائې کښې پیدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خدائې د زړونو خبردار دے
تهٔ دې نه خبر نهٔ ئې

زهٔ به تا لهٔ خدایه غواړم
اے زما یاره نادانه

د حبونکړې لوږې ښهٔ دے
زهٔ ئې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

محلونه به زهٔ خشهٔ کړم
چې زهٔ یم پکښې پرېشانه

ممتاز ستا نصیب خراب دے
کهٔ تهٔ فکر ورته اوکړې

خپل جانان دې تپوس نهٔ کړی
ګیله مهٔ کړه د بل چا نه

* ***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذره مې هر وخت ډوبېږي
هېڅ علاج يې نهٔ ښکارېږي

دې خپل ژوند ته يم حېرانه
چې پهٔ څهٔ سخته تېرېږي

ناکردې دې چې را ياد کړم
د باران پهٔ شانې ژاړم

د غمونو پهٔ ګرداب کښې
مې دَ ژوند کشتۍ تاوېږي

بې حسي او بې قدري خو
اوس د خلقو کاروبار شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا په دې بازار کښې
اوس هم د اسودا خرڅېږي

ستا یادونه زما زړه کښې
و آسمان له ستورو ډېر دي

ته خبر نه یې جانیه
زما زړه څومره خوږېږي.

ممتان توله دنیا ځان کړه
یو همدرد یې پیدا نه کړو

چې غمونه ترېنه واخلي
داسې څوک نه پیدا کیږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تمغهٔ امتیاز
دِ مبارک شه

خپل خاوند عبدالله جان مغموم ته د تمغهٔ امتیاز په اخستو
د عقیدت پېرزوئنې ——— (ممتاز)

اے د لوړ همت انسانه
ستا همت ته مې سلام دے

اے په هر چا مهربانه
ستا عظمت ته مې سلام دے

ته یې کلی په وطن کښې
چې په بنهٔ نامه یادېږې

کهٔ دې دور کهٔ دې تربور دے
تهٔ د هر چا پکار یږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهٔ دکومې خاورې جوړې
تا کښې کبر غرور نشته

پهٔ دښتیا چې فرښته یې
ستا کتو کښې ضرر نشته

چې هرځائے کښې تهٔ نن یادشوې
پهٔ تا فضل د الله دے

مبارک شه سلامت شه
دا آواز له هرې خوا دے

زهٔ غازي ، شعیب ته ګورم
خوشحالی نه پهٔ خندا دي

چې ضیاء مې هم کوشل شو
نعمتونه د الله دي

غازي ، شعیب ، ضیاء د زامنو نومونه دي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر او باسمه وېرزهٔ
خدائے تعالیٰ ته پهٔ سجده شم

ټول غمونه راسره هېرشي
پهٔ الله الله اخته شم

خوشحالي دې خدائے نصیب کړه
اے زما د ژوند ملګریه

مبارک شه مبارک شه
د ممتاز د سر ټیکرئیه

خوېندو روڼو او بچوته
دا اعزاز دې مبارک شه

تهٔ لائق د دې اعزاز وې
دا امتیاز دې مبارک شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

45

نهٔ به د باران نهٔ د ږلۍ نهٔ د سيلۍ قيصې
ما ته به ته نکړې اے اشنا د بې وسۍ قيصې

زهٔ به ستا خبر د ته بېګاه صبا غوږ غوږ شمه
ته که پکښې نهٔ کوې آشنا چرې پر دۍ قيصې

ما سره خو شپه ورځې د اغم دې اے لاليه چې
هسې نه څوک اوکړي ستا زما د اشنا يۍ قيصې

يو ځلې به مونږ که هغه تېر وختو نه بيا راشي
او به کړو يو بل ته د ځوانۍ او د مستۍ قيصې

مينه خو سور اور دے سرې لمبې دي زهٔ يې اوسو مه
ما سره خو نشته د خندا او خوشحالۍ قيصې

نن که چرې ژوند وه د هغه وعدهٔ رشتيا شوله
او به کړي ممتاز ته خو د مينې پخوانۍ قيصې

★ ★ ★

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل قسمت نه خبر نهٔ وُم
چې به داسې خراب هم وي

چې آشنا به جُدا کېږي
ژوند به داسې عذاب هم وي

کهٔ په لنډو لارو لاړشې
نو منزل ته نهٔ رسېږې

د پښتو ټولو په لار کښې
لختې هم وی اعراب هم وي

ستا تدبیر به کار او نهٔ کړي
د تقدیر مالک خو هم شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تندې ډکرښو ځان له
یو جوړ شوې کتاب هم وي

دخدای ورکړه بې بها ده
ممتاز شک پکښې اونه کړې

د غریب عاجز نادار ده
په تندې کښې محراب هم وي

توکل په الله اوکړه
دا روان شه د زړه سره

په دې تتکو تورو شپو کښې
ځلیدونکې مهتاب هم وي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمت

هغه پېغله چې ډېره موده دیوُ په نامه ناسته وه - او بیا
بل ته ورترغاړه کړې شوه ۔ (ممتاز)

ستا په نامه ناسته اوس دبل شومه
زهٔ لکه ګوډی د لاس بدل شومه

اُوسوَزه قسمت دلو نمو اُوسوزه
څنګه رنګ په رنګ خاورې خجل شومه

زهٔ پټه لوګې پټه لمبه شومه
زهٔ چې د نصیب په اور جل بل شومه

تخت او بخت خو دواړه د خدائے لاس کښې دي
ستړے د دې ژوند د سخت مزل شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره یوه ورځ د بېلې سخته وي
پاڼې پاڼې زه ځکه د ګل شومه

ګرځم په خیالونو په سوچونو کښې
څنګه ناخبره زه د بل شومه

کرښې د قسمت ممتان ورانیږي نه
شومه زه واده خو په کوم چل شومه

—★★★—

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیالونه وسوسې

یم په کومه هوا مسته
زړه په کوم خیال کښې روانه

د دنیا په دې بازار کښې
ناخبره د خپل ځانه

ما وې چې تل ځوانې به وي
په رنګ رنګ خوشالی به وي

نه به غم نه به فریاد وي
هر یو کس به په زړه ښاد وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور پلار به وي خپلوان به وي
خوانده شکلي دوستان به وي

هم به کور هم به مالت وي
ډیر به مینه محبت وي

خوږې دو رو وخت تیرېږي
نو غمونه مې ډیرېږي

نه مې پلار او نه مې مور شته
نه مې رور شته نه مې خور شته

خوندي رو ډنه مې جدا دي
هغوی ټول د بلبل چا دي

تصور کښې مې کرځېږي
د بابا کور مې یادېږي

په خوبو نو کښې مې راشي
په ژړا مې شپه سبا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې نه پس به څه رڼا شي
دې نه پس به څه ښکلا شي

اوس د مرګ راسره غم دے
اوس مې خدائیګو عمر کم دے

ممتاز خدائے دې عفه اوکړي
اوس خوهر وخت دا دعا کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاله به لالیه په یمو درشم
تاله به په غنو په اغزو درشم

تهٔ د اختر میاشت یې ښتورې تهٔ
ستا کتوله زهٔ به په بَلو درشم

ماته ښخوا څخه خبر یې مهٔ یادو
زهٔ به هم بیا جانه په ګیلو درشم

ستا خفګان چې یاد کړمه پښېمانه شم
زهٔ به اوس لالیه په جرګو درشم

ځان به په پړونې کښې راپټ کړمه
زهٔ به دې دیدن له په پړدو درشم

تاسره ممتاز چې وعده کړې ده
تاله به د غنو په چپو درشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور دَ بېلتون خورشه دا ئ څهٔ اوکړهٔ
اوس مې دے دنیا کښې زړهٔ لګېږي نه

زهٔ دې پهٔ دیدن پسې رنځُوره شوم
ستا د راتلو لار ده چې لنډېږي نه

راشه دا ختر ورځ به رنګینه شي
بې لهٔ تا نه زړهٔ مې خوشحالېږي نه

ماله چې راځې نو پهٔ رښتیا راشه
تکو تورو شپو کښې دیدن کېږي نه

ما پهٔ ګودر ډک منګے بیا کېښودو
ستا د شملې وَل راته ښکارېږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا زما خبرې دې اورې راوړې
ویمه چې ربار دې حصاریږي نه

زهٔ به دا ګیله درته بل وخت اوکړم
خدائیګو په ګیلو څوک خوشحالیږي نه

ماسم دماښامه اُوربل خور کړلو
راشه په تیارهٔ کښې څوک ښکاریږي نه

کله وے درځم او کله نهٔ درځم
ښهٔ شوه چې ممتاز لیونی کیږي نه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ګلو لخته

پهٔ لاره چې ټوله دیپېږي کنه
پېغله یواځې ده وېرېږي کنه

حیا نه ږدي سترګې سنهٔ او چټې
مزکې ته ګوري چې شرمېږي کنه

د تور اوربل ګلان يې ټیټ کړهٔ دو رو
د رونو خوړ ده بدنامېږي کنه

پهٔ سپینو ښکو یې بنګړي مزه که
دَ ګلو لخته ده ماتېږي کنه

پړونې يې تاو کړو له ځان نه ممتان
کلی ده پاڼو کښې پټېږي کنه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته نو په سترګو اشارو خبرې مکوه
ماته د چا مخکښې د کیسو خبرې مکوه

هر څه چې ته وائې راته اوو ایه په ډاګه نن
بیا راته په لارو په کوڅو خبرې مکوه

ستا زما د وزګار د ځان په دې باندې لږ پوې کړه ته
ما سره د خلقو د حجرکو خبرې مکوه

او وایه په ډاګه نن چې هر څه ستا په زړه کښې دي
بیا د پښو سو لاندې د اوبو خبرې مکوه

ژوند خو زما ځېل دے په نیمه باندې به ختم شي
ماته د دعا او د خیرو خبرې مکوه

زه د ممتاز مخکښې په شپېو شپېو ژړلے شم
ماته د سلګو د اسوېلو خبرې مکوه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دور

دا زما د سترګو نور دے
دا زما د ابې زوئ دے

په آباد د بابا کور دے دا زما د مینې دور دے
ما به غېږ کښې لوبولو، ما به هر ځائے ګرځولو

دا زما د زړۀ ټکور دے
دا زما د مینې دور دے

چرته دے خوشحالېدلو، ما به هلته رسولو
په دنیا مې د مور کور دے، دا زما د مینې دور دے

دے چې لوئې شولو عاقل شو
نو زما حق کښې جاهل شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس زمانه ئې زړهٔ تور دے
دا زما د مينې دور دے

زما هم ترې زړهٔ خفه شو دګېلې نه پس ګيله شو
چې بې وچې دے مرور دے، دا زما د مينې دور دے

دور د خور لوېه اسره وي
خپل تېبر کښې په داده وي

په اباد د بابا کور دے
دا زما د مينې دور دے

چې په يو غېږ کښې لوئې شوي
هغه کله جدا شوي

د شېطان هسې مخ تور دے
دا زما د مينې دور دے

زړهٔ مې دے د غوښې ټُهٔ د کاڼي نه خو جوړ نهٔ دے
ستا غمونو دل کړو اے لالیه نور د زور نهٔ دے

تهٔ خو زما ژوند یې زما زړهٔ یې زما مینه یې
څهٔ وایې زړګیه زړهٔ مې تا نه خدائیګو تور نهٔ دے

کله چې مې یاد شې ته مې اوښکې مې له سترګو ځې
ما به په دې پوې کړې ستا په مینه کښې خو اور نهٔ دے

تهٔ چې چرته خوښ یې زهٔ به عمر تېروم هلته
زهٔ به ستا رضا کړم جائز دې کښې څهٔ پېغور نهٔ دے

تهٔ چې د ممتاز سره د ټول عمر لوظونه کړې
دا دنیا فاني ده دلته ټول عمر له کور نهٔ دے

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د مینې د دریو ښکلو په قلارۍ کښې یمه ناسته
شپه ورځ پکښې تېرومه د پردې خو بست نه یمه خلاصه

د آسمان ستورو ته ګورم، ستا په کتو به دوی پرقیږي
جانان څومره بختور دي، درته ګوري بې وسواسه

ته چې کوم وطن کښې اوسې زما زړۀ به تا سره وي
ژوند مې تا سره تېرے ستا زما مینه ده راسته

ما د زړۀ کچکول کښې ایښې ستا د مینې خیراتونه
ښه ګزران په زما کیږي که یم ناسته که هم ملاسته

په سینه باندې به درشم ستا مقام که را معلوم شو
د ممتاز دومره همت شته هسې نه چې دۀ ناراسته

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ اختر ورځ

دا چې دې خُلې اختر وه څومره ښه وه
چې راغلې مې دلبر وه څومره ښه وه

ما د ژوند خوانۍ وه په وارو قربان کړې
شپه شو قدر ورځ اختر وه څومره ښه وه

مسافر اشنا چې راغلو زه دا ده وم
که به کور که به بهر وه څومره ښه وه

ما په لپو به منګې راډکولو
دے چې ناست به په کودر وه څومره ښه وه

د ممتاز لاس به ئې نیولے وه په مینه
څومره ښکلے مازیګر وه څومره ښه وه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نه دي پکار
دنیا دې ستا نصیب شي زما نشته په څه کار

بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل
مطلب مې یې څه نه وُ ومه ستا په انتظار

هر څه رقیب وائي زه له تا کله صبرېږم
بس ته مې د زړه سرې نور په چا نه کړم اتبار

د مینې په یا غنچه کېنې مې یو ګل په نخښه کړے
ایږدم به ځاپه اوربل کېنې یا جوړوم به ترینه هار

ستا مینې ممتاز خپل ژوند باندې ستومانه کړه
یو ته زما پکار یې نور مې هیڅ نه دي پکار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د آسمان لمنې سرې شوې
د ماښام تېږې خورېږي

ستا په طمعه یمه ناسته
شپه به څه رنګې تېرېږي

د راتلو تکل دې وکړه
چې وعده دې هېره نه شي

بې له تا د زړګي سره
په ما خدای ښکو څه چل کېږي

د سحر نه تر ماښامه
زما دغه بس یو غم وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې نه چې لوظه نهٔ شي
ستا اقرار دروغ ښکاريږي

د ممتاز به څو مره ژوند وي
چې ستا نور انتظار وکړي

بس روښ خپل وطن ته راشه
زړهٔ مې تاپسې شوکيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هرڅه به تېرېږې - د نېک خوا کښې دې نه وي
چې ذره دې پرې رغېږي - د آشنا کښې دې نه وي

دا کور دې اے جانیه - تل په تا باندې آباد وي
چې ته پکښې کوځېږې - د دنیا کښې دې نه وي

باغونه سره ګلونه دې همېش تروتازه وي
بلبل دې په چغار وي - د بورا کښې دې نه وي

دا ستوري د آسمان دې همېشه داسې پړقیږي
باران دې د رحمت وي - د برېښنا کښې دې نه وي

ما مه پرېږده یواځې اندېښنې را نه چاپېر شي
هر څوک که خالق د پر وي - خو بس ستا کښې دې نه وي

ممتاز د پښتنې مېرمن - پرون به بدنام مه شه
که ځوانه که زړه وي - د حیا کښې دې نه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وارخطا وارخطا گرځم
سودائی شوم نهٔ پوهېږم

تهٔ پهٔ کومه دړه لاړې
زهٔ پهٔ تا پسې گرځېږم

ماپهٔ دې خبره پوې کړه
دَ اُلفت انجام به داوي

مینه اُور دے سُور انگار دے
زهٔ شپه ورځ پکښې سوزېږم

وُم گلونو ته پهٔ طمعه
دچمن مې ابیاري کړه

گُل زمانصیب کښې نشته
زهٔ پهٔ دې باندې پوهېږم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل خپلوان

را ځئ خپلو خپلوانو چې نن ډېره مينه اوکړو
مرګ څو راروان دے ارمانونه به بيا اوکړو

چې ژړاوو په يو بل پسې بيا روستو توبه څهٔ
په ژوند به ټول يو ځائے شو ديدنونه به ښهٔ اوکړو

هغه ورانې مسئلې او قصې به کړو راسمې
چې مونږ به يو ځائے کېنو لږ سوچونه به په اوکړو

منم چې څو ګيلې به مو وې زړونو کښې يو بل ته
يو ځل چې مخامخ شو نو کارونه به ټول ښهٔ کړو

د استاد زړهٔ خبر چې زما د پاره مرګ وهٔ
زما پوهے ګيله ده نور جنګونه به په نهٔ کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

را ځئ چې بیا یو ځائے شو دیو بل سره په مینه
ګیلې ماتې به نهٔ کړو حوصلې به ډېرې اوکړو

د ملک او قام د پاره د ښېګړې کار په کار دے
چې یاد شو په دنیا کښې تل بیس ونه به هېر اوکړو

ممتاز د ځوانو خلقو به څنګه ښهٔ مثل وهٔ
روبهٔ په ډانګ بیلیږي نه ، نعره به دغه اوکړو

لوپټه

ته چې په سر لوپټه واچې ډېره ښه ښکارېږې
پښتنې پېغلې د حیا یوه نمونه ښکارېږې

د بنګړو ډک لاس چې اوچت کړې سر دې پټ کړې ګلې
الله ګواه دے ماته سمه فرښته ښکارېږې

د پلار په مخکښې چې ګرځېږې لکه حوره چې ئې
چې سر دې پټ وي د ورخوا کښې ګلدسته ښکارېږې

دا لوپټه خو ستا د سر ده څه له ګورې ورته
په سر ئې واچوه چې ښه پټه په پرده ښکارېږې

شرم حیا دې ستا په څټه کښې اخلې وي بس
په دې خویونو به هر چا ته ته درنه ښکارېږې

په سر دې واچو لوپټه ځان پکښې پټ کړه ګلې
ممتاز درزار شه ګوره څومره خوشته ښکارېږې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خط

ما ته دې په خط کښې خدائے خبر چې څه ليکلي دي
هيڅ پرې نه پوهېږم چې دې څه راته ويلي دي

که دا دې وي ليکلي چې ما پسې ژړېږه مه
دا خوشې خبرې خو ما ډېرې اورېدلي دي

ستا نصيحتونه زه پلو پورې ټول اوترم
ته چې راپه ياد شې ټول مې هغه وخت شيندلي دي

خپل وطن ته راشه د جوارو ډوډۍ ډېره ده
ولې دې جانه کړې بل ځائے اړولي دي

دا د ځوانۍ شپې ورځې به هېچرې بيا رانشي
تا پسې ممتاز ډېرې سلګو سلګو ژړلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

72

د ژوند جونګړه کښې ویرېږمه زه
دا بې لهٔ تا وار خطا کېږمه زه

د هر ارمان ګرېوان شلېدلے وینم
کهٔ په محل کښې هم اوسېږمه زه

ماته جوړه جوړه غمونه ښکاري
تا نه چې کله جدا کېږمه زه

د قدردانو قدر دلته نشته
داسې وطن کښې حصارېږمه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلبلانو جالې مه ورانـوئ
په دې ګلانو خفه کېږمه زه

لالیه ماله ناڅاپه راشه
په انتظار کښې دې کړېږمه زه

په ممتاز هغه وخت قیامت وي جانه
تا نه چې څه وخت جدا کېږمه زه

~~~ *** ~~~
~~~

زما د زړهٔ په آئینه کښې سته ئې
د ژوند کتاب هرې صفحه کښې سته ئې

دا بې لتا خو ځان نیمګړې ګڼم
زما د ژوند هرې لمحه کښې ته ئې

بغیر لتا به ژوندون څنګه تېروم
زما د زړهٔ هرې حصّه کښې ته ئې

زما د مینې امتحان اخلې سته
زما د ژوند هرې قیصه کښې ته ئې

ممتاز دې اوس د زړهٔ پردو کښې پټه
چې د رقیبانو نه پرده کښې سته ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښۀ خلق

کینه ورديٰ زوَر ورديٰ ښُۀ خلق
ډېر په کبر په غرور دي ښُۀ خلق

چې په وینو د انسان هم نۀ مړیږي
په دنیا کښې ښاماره دي ښُۀ خلق

چې دنیا څوک د عقبیٰ د سره زار کړي
کوره څومره بختور دي ښُۀ خلق

چې بېګاه سبا د خدائے یاد کښې مشغول وي
خدائیګو هرچانه بهتر دي ښُۀ خلق

ممتاز زن ورشه پخپله ئې پخلا کړه
چې له تانه مرور دي ښُۀ خلق

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

شته په سپرلی کښې ډېر ګلونه شته دے
خو ما د پاره ډېر غمونه شته دے

سپینې سپوږمۍ ځکه میګے جوړې
ستا په زړګی کښې هم داغونه شته دے

دخپل اوربل داپیچ وخم چې ګورم
دومره قسمت کښې زما ولونه شته دے

ډېر څوکنډ ونه خوږې اوکړه جانه
لا د ممتاز زړۀ کښې شکونه شته دے

ته چې پکښې نه يې اشنا زه په خلقو څه کوم
سترګې مې ړندې شه زه په دغو سترګو څه کوم

ټوله شپه په طمعه يم سحر کښې سترګې پټې کړم
راشې راله خوب کښې زه په دغه راتلو څه کوم

زړه نه زړه ته لاره وي ټول عالم راته هم دا وائي
تا په لار کښې پرېښوم زه د زړه په لارو څه کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور

په فکرونو او سوچونو کښې

اے زما لخت جګره
اے زما د زړګي سره

اے زما دَ سترګو توره
اے زما دَ زړهٔ ټکوره

چې ته نهٔ وے پیدا شوے
په نامه وې تش یاد شوے

زهٔ به ستا وُمه په طمعه
خلاصه وم له هر غمه

په خیال کښې په سوچونو کښې
ستا خاکه مې جوړوله

بس د مینې یو دنیا مې
په نظر کښې جوړوله

تصور کښې مې لویوے
په څنګل به مې کړې ځولې

په سختو او تکلیفونو
راغلې ته په خپل وختونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا خندا زما د پاره
بهارونه غوړېدل وو

ستا ژړا زما د پاره
کائینات شکوړېدل وو

ستا په سترګو به پوهېدمه
په هر څوئې دې رسېدمه

ستا زما تر منځه ګله
څهٔ عجیبه شان رشته وه

دَ فکرونو او سوچونو
یو عجیبه سلسله وه

چې چې وخته اوږهٔ نهٔ شي
چرته اوږے پاتې نهٔ شي
هسې نهٔ وي خوب درغلے
چرته کښ نه ئې لوېښلے

څو چې لوۓ شوې د زړهٔ ښ
زهٔ دې فکر کړم او ترهٔ
هسې نه بهرته لاړ شې
څهٔ ضرر درته پېښ نهٔ شي

زما زړهٔ کښې وسوسې وې
زما دغه اندېښنې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګڼې ته روس نسه عاقل ئ
هسې نه چې ناقابل ئ

خو په سپينه بڼره زوئ هم
مور ته هسې ماشوم ښکارې

زويه خداے دې نګهبان شه
هر مشکل دې تل آسان شه

چې مور مړه شي بچے يوئے شي
چې دنياکښې بې اسرې شي

بيا د مور قبر ته ځار ې
شپه او ورځ بيا داسې وائې

مورې تا پسې خفه يم
په دنيا يواځې زه يم

خو مور اوس دنيانه لاړه
رابه نه شي بيا دوباره

ممتاز اوس به خفګان څه کړې
په تېر وخت به ارمان څه کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بڼو د نښتر دَ پاسه
بوج دا ښکو مې درنیږي

زهٔ د ځان نه خبرنهٔ يم
ستړې اوښکې مې څڅيږي

ستا دَ يوُ ترخې خبرې
زور مې دومره زړهٔ له ورشي

لکه څوک دغر دَ سرنه
چې پهٔ زمکه راغورزيږي

د بنګړو شرنګار مې اوري
د سلګو مې خبرنهٔ شو

اِ زما ساده جانان چې
پهٔ کوم جهان کښې اوسيږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

82

نن د باران شېبه اوږده شوه جوړې
د اوښکو لار په مخ خوره شوه جوړې

د تودو اوښکو زور کمیږي رو رو
دَ اُمیدونو شمع مړه شوه جوړې

نن به ورځم د یو تپوس دپاره
د محبت لاره کږه شوه جوړې

ویم چې د سین په څپو ځان لاهو کړم
ښکاري نصیب کښې مې تیاره شوه جوړې

ممتاز په هر چا د بې اِتبار کولو
ځکه خو هر خوا نه خفه شوه جوړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښهٔ اخلاق

لارې او کوڅې درباندې ښې ښکارې
ته چې مشر کشر ته سلام کوې

نهٔ دې پهٔ دولت او نهٔ عزت کم شي
تهٔ چې پهٔ خوږه ژوله خوږ کلام کوې

ګرچې تهٔ پهٔ مزکه خو آسمان يُې ته‌ٔ
تهٔ چې درېدې ډېر احترام کوې

تهٔ به دَ هر چا زړهٔ ګټې او سېنې تل
تهٔ چې ښهٔ خصلت پهٔ هر مقام کوې

زهٔ ممتاز له تا نه خفه کېږم نه
تهٔ خو نصيحت ما ته مدام کوې

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ليمو باندي راواوري
په ننګو اوښکې خوري شي

په ګوړوان باران باران شي
په خولسه کښې يې راتوي شي

د زړګي په غم بنادی کښې
ددې سترګو پوره لاس وي

کله خاندي به يې واره
په ژړا به کله سرې شي

دا نمکيني اوښکې ګورم
ترمې ترمې راته ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د زړهٔ غم پټ دے ساتلے
دوئ به څهٔ تودې تودې شي

زهٔ خو هر چاته دا وایم
زما هیڅ غمونه نشته

نو بیا زړهٔ مې داسې ولې
اندرون ذرې ذرې شي

چې د زړهٔ په رنځ اخته شوم
نو زهٔ پوئ شوم چې څهٔ چل دے

ممتاز اوس په دغه لوئ شوم
چې مې هر چا نه ګیلې شي

—★★★—

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګیله دې په سر سترګو، دې ګیلې سره به ګورو
نن را شه د زړهٔ سره دې قصې سره به ګورو

راځه د رقیبانو په سر، تورې خاورې واړوه
را شه زما خوا له، دې پښتنې سره به ګورو

زما او ستا ترمېنځه، د رقیب هډو څه کار نشته
خېر دے اے جانیه دې لانجې سره به ګورو

ماته د بیلتون د تورو شپو خبرې مهٔ کوه
اوس خو رڼا ورځ ده د تیرې سره به ګورو

خیال کښې مې د ورځې، او د شپې مې په خوبونو کښې
ممتاز درنه لوګے شه ستا وعدې سره به ګورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مينه لا ليه دروغژنه شوه
لا د محبت راته اغزنه شوه

څومره په اخلاص بانديې درغلے وم
هره يو خبره ستا شكمنه شوه

تا پكښې ګرون د فريب وكړلو
څومره پاكه مينه وه خيرنه شوه

نه زما زاري نه مې منت منې
مينه دې لا ليه كبرژنه شوه

ته خو په قدم قدم بې لوظه شوې
ځكه خو ممتاز دومره غمژنه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لُور

مسته مسته ګرځې جونې وایه په کوم خیال یې ته
خاندې خوشحالېږې، د بابا د کور مشال یې ته

ته چې شوې پیدا نو هغه ورځ نه د بل چا وې ته
ته ښائسته کونتره یې، ناسته په دېوال یې ته

ستا طلبګاران خو جونې، هر ځای ستا په طمعه دي
ځان نه خبرنه یې چې راګېره په کوم جال یې ته

ته د مور ملګرې د بابا د سترګو تور یې ته
ته د سپوږمۍ خور یې او پوره په خپل جمال یې ته

تا د بابا کور په خپل هنر باندې رڼا کړلو
څوک دي خوش قسمته چې د چا راوتې فال یې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهٔ غېرت د دوښو د بابا دسرشمله يې تهٔ
چرې سپکه مهٔ شې پهٔ رشتيا قيمتي لال يې تهٔ

تهٔ د پردي کور يې مور دې هروختې پرېشانه وي
تهٔ کهٔ بڼهٔ کوډر يې يا ولاړه په دېوال يې تهٔ

څهٔ اوکړمه لورې داد خدائے او رسـول لاره ده
خدائے دې جدا مکړه خو جدا رانه في الحـال يې تهٔ

تهٔ به شې وادهٔ زهٔ به دې کور کښې سوداٸي شمه
کرحم به نهٔ ول کور کښې چې به لورې په ځهٔ حال يې تهٔ

تخت خو به زهٔ درکړمه خو بخت دې درله خدائے درکړي
ښه او ورځ مې خدائے ته ممتاز دغه بس يو سوال دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې د انتظار

غمځنه شپه وه هر طرف چپه چپیا وه
د سمې ابادۍ نه جوړه شوې یو بېدیا وه

وعده یې وه د راتلو ځکه زه وم په انتظار
یو زړه ومه پرېشانه یو زړګی وه په درزار

ځان سره لګیا وم هم کړل هم مې دېبل
ستورې په خندا وو خندېدل او مسېدل

ډېره اوږده شپه وه په هېڅ رنګ نه تېرېدله
یوه یوه لمحه لکه د کال به تېرېدله

زړګی مې په درزا شو خوشحاله کښنا مې واورېدله
ما وې جوړې هغه دے خو پښو وه زغلېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناڅاپه څوک ډیوه په لاس زما په لور راتللو
خدایګو چې څوک نه وو اورکے وه الوتلو

پرېوتمه کټ کښې ته چې ځان غونډې وُمه
زه ئې بې لوظه باندې حېرانه غونډې وُمه

سترګو کښې مې خوب وه خو زړګے وه نا قرار
حېرانه وم چې څنګه به زړګے شي په قرار

په دې کښې مې نظر شو ستورې داسې پرېښېدل
دړې دړې ډیوې وې چې آسمان کښې بلېدل

سپوږمۍ مې تر نظر شوه پټه پټه خندېدله
ما ته به ئې کتل نږۍ نږۍ به مسېدله

بې شمېره واړه ستورې ګېر چاپېر ترې تاوېدل
په شمعې د پتنګ غونډې د دې نه زارېدل

دنیا د سپوږمۍ کار دے لکه شمعه بلېدله
ما ورته کاته او خدایګو چې دا مسېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وې چې اې سپوږمۍ زما آشنا نه څه خبر یې
اې ښکلې سپوږمۍ دې وفا نه څه خبرې

سره شوه په خندا او راته شوه دا سې ګویا نه
واوره د جفا او د وفا قصه له ما نه

زه هم په زړګي کښې ستا په رنګې یو ارمان لرم
زه هم یو آرزو او تمنا د تا په شان لرم

ستا که په زړګوټي مسېدلي پرهرونه دي
زما هم دا دې زړه باندې یو څو سوي داغونه دي

ما هم د وصال په طمعه غرونه نسړولي دي
ما هم انتظار کښې ډېر عمرونه اړولي دي

ما هم په دې لار کښې ډېرې شپې شوګیرې کړې دي
ما خو دې نه سختې سختې هم لا تېرې کړې دي

ما د چا د پاره مسېدل هم ازده کړي دي
ما د چا د پاره خندېدل هم ازده کړي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهٔ ترې خفه شوې مروره ترېنه تلے یُم
دې دنیا نه لرې ډېره بره ترېنه تلے یُم

چې زړهٔ مې صبر نهٔ شو آخر بیا ورله راغلے یُم
اېښې ماته ګورې دادې بیا ورله راغلے یُم

خو بېت یې دراتلو نهٔ دے نو نهٔ راځې آشنا
خدائیګو چې ددې نه پس به څهٔ راځې آشنا

اے ممتاز اوده شه ټول فکرونه ستا عبث دی
مهٔ ژړا توره غم دې داغمونه دې هم بس دي

پهٔ دې کښې یو نزی غوندې چېه دعوا راغله
سترګې مې شوې ړتې پرکالې رابانډې راغله

او زهٔ چې شوم اوده نو دغمونو نه شوم خلاصه
ډېره وُمه سترې دفکرونو نه شوم خلاصه

سحر چې شوم راویښه لوستومانړ غوندې وُمه
دے خپل سوې قسمت ته زهٔ حېرانړ غوندې وُمه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

ته چې جدا زما نه کړې دا به څه شي
جانانه ښه به نه شي که زه درنه خفه شوم

زما د دوا رو سترګو توره
دا یې له تا یمه شمکوره

ستا په لیدو مې د زړه کلی خوره شي
جانانه ښه به نه شي که زه درنه خفه شوم

ما وه ژوندون تا سره تړلے
اوس رانه کړې جدا وے

ستا په جفا باندې مې ډېر زړګے خفه شي
جانانه ښه به نه شي که زه درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژوند خوبیانه راځي جانه
ولې جدا ګرځي زمانه

چې مونږ جدا یو د غماز زړګی به ښه شي
جانانه ښه به نشي که زه درنه خفه شوم

ماته د زړه په لار نږدې شه
غم مې شي لرې په دې پوې شه

ته ماله راشه چې دا غیر غماز کچه شي
جانانه ښه به نشي که زه درنه خفه شوم

ممتاز په دغه نه پوهیږي
جانه ګیله دې په خندا کیږي

د مینې لار هسې نه نیمه لار کښې دوه شي
جانانه ښه به نشي که زه درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

جانانه کله به راځې زړهٔ مې ځړېږي
بې تا، نهٔ قلا رېږي لالیه کورته راشه

پهٔ ژړا ژاړم سود مې نهٔ شي
بېلتون مې اوَلي پهٔ زړهٔ غشي

دا بې لستا مې جانه زړهٔ کله صبرېږي
بې تا نهٔ قرارېږي لالیه کورته راشه

ستا جدائي ده ډېره ګرانه
دنیا پهٔ ما بانډې ده ورانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بکله باران غوندې مې اوښکې راڅڅېږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کور ته راشه

ستا د راتـلو به څهٔ حاجت شي
د جنازې کټ مې چې اوچت شي

مړې بیا کله په ژړا راژوندي کېږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کور ته راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریاد

زۀ به څۀ درته بیان کړم
حقیقت به درعیان کړم

ژوند مې څۀ رنګې تېرېږي
بس يو پټے دے کمېږي

کله کله فکر اوکړم
خپل ژوندون ته نظر اوکړم

ماشوره ده چې تاوېږي
بس يو پټے دے کمېږي

هر يو کس په دې دنيا کښې
ژوند تېرې په دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې به هر څهٔ زما کېږي
بس یو پښتې دے کمېږي

پهٔ چا شهٔ وختونه راشي
نټول غمونه ترې په شا شي

پهٔ هر څهٔ الله پوهېږي
بس یو پښتې دے کمېږي

ممتاز دغه بس یو کار که.
غم د هر چا پهٔ ځان بار که

خدائے پهٔ دغه خوشحالېږي
بس یو پښتې دے کمېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهین

د خپل زوی کرنل ضیاء (جټ پائلټ دی) په ډاډګیرنه

اې د شاهین بچیه، اې د همت زویه
اې په رښتیا پښتونه، اې د غیرت زویه

اې د جذبې خاونده، اې د هوا زمریه
د ارادې خاونده، اې د فضا زمریه

ستا اراده پخه ده، ستا اراده منمه
ډه د جذبې نه ډکه، د استا جذبه منمه

اې د شاهین بچیه، د شجاعت ټکړې
اې د طاقت نه ډکه، اې د طاقت ټکړې

اې د فضا زلمیه تهٔ د سیلۍ نه تېز یې
اې د تېزۍ نه ډکه ته د تېزۍ نه تېز یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اے د رفتار شاهینه ، دا ستا رفتار منمه
اے په دښتیا ښکاری ، زه دې دا ښکار منمه

قائله ستا د پنجې ، دا ستا پنجه منمه
نه چې خطا دې شوغه ، دا ستا شوغه منمه

قائله ستا د جرأت ، دا ستا جرأت منمه
اے د شاهین بچیه ، ستا شجاعت منمه

زه دې غیرت منمه ، خو دا ته ناست خړ له یې
دا غلے پلے غوندې ، دا سې ناراست څه له یې

څارن دې غوندې کړے ولې ، دا ته مدهوش ولې یې
زما تور دزنه زویه ، دا سې خاموش ولې یې

جو پړ په ارام بانډې ، ته عادت شوے یې کنې
په ډېر ناکام بانډې ، ته عادت شوے یې کنې

اوس خو د ښېنو کښې هغه ، زړه تسمه نشته دے
اوس دې په سترګو بانډې ، هغه پرده نشته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس الوتلے شې ته، بره ختلے شې ته
پاس دهوا له پړدو، لربر وتلے شې ته

اوس ته آزادې شېره، اوس ته خندا کولے شې
پاس د فضاپه سینه، ته مشغولا کولے شې

چې څه دې زړه غواړي هر څه آزاد کولے شې
خوکه خپل ځان باندې، څه اعتماد کولے شې

پاسه یقین اوکړه ته، وزر نه کار واخله
دا پاس فضا اووینه، نظر نه کار واخله

اے د فضا ښکارې، لاندې تهکړو ته ګورې؟
اے د شاهین بچیه، پاسي تیکو ته ګورې

ته څه تپوس خونه ئې، ستا نوم شاهین دے ګورې
دا د شاهین دپاره، دپرلوئ توهین دے ګورې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادونه اُمیدونه

اے دمکې زمکې بیا رایاده شوې
بیا زما په سترګو کښې آیاده شوې

نن دَخدائے دکورنه څان لوګے کړه ته
تاوُشه ترې راتاوُشه چې نایابه شې

دا ساعت چې تېر شي بیا به رانشي
خلاصه به دغم ډېره فریاده شې

زهٔ د زړهٔ په سترګو کعبه وینمه
ولې زما سترګو ته حېرانه شوې

دا ارمان دهر مومن په زړهٔ کښې دے
ته ممتان جوړ اوس ویجړ لهٔ خوایه شوې

★

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

زهٔ د پښتون لور د پښتون خور د پښتون مور یمه
دکه د پښتونه پښتنه د پښتون کور یمه
زهٔ د مینې پښکله خو دشمن د پاره اور یمه
زهٔ یم پښتنه لوګے لوګے لهٔ پښتون دور یمه

دا زما پښتون روکی خو هر چا پېژندلے دے
دا چې د غیرت غرته دے تول عمر ختلے دے
دا چې په پښتو کښې څومره بره رسیدلے دے
دا چې پهٔ عزت باندې هر کور کښې زېږېدلے دے

دے چې اقرار اوکړي بیا تر کله دوستو کیږي نه
دے چې قدم واخلي نو بیا ممکړې خوځیږي نه
دے د همت توره ده پهٔ یو طرف چلیږي نه
دے همتي ځوان دے مصیبت نه خو ویریږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دے د ډوډ وجود دخپلو مټو لوئ طاقت ګڼي
دے دنور پرونې دآسمان نه هم اوچت ګڼي
دے دپردی دمور عزت دخپلې مور عـــزت ګڼي
دے دمور خدمت دمور دپښو لاندې جنت ګڼي

دے چې څهٔ وخت ځوان وی نو محفل به دځروی دے
څهٔ وخت چې بوډا شي نو بیا مشر دجرګــو وي دے
دحق سره منکر دے هم دخپلو د پردو وي دے
دے داسې مخلص دے چې هر وخت دمشورو وي دے

سل کاروَنه ئې ښهٔ دي خو یو داې بد عادت دے
دچا سره چې وران شي نو بیا دے لوئ مصیبت دے
نو بیا نهٔ پخلا کیږي په جرګو نهٔ په منت دے
هر څهٔ په سین لاهو کړي په یو دم په یو ساعت دے

دے پښتون دوکي ته زهٔ بس دومره نصیحت کوم
صبر نه کار اخله دوره زهٔ درته منت کوم
بیا به زهٔ قیصې دې په مرځای دشجاعت کوم
زهٔ ممتاز به فخر دوره ستا په شرافت کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نصیحت

ستا نیکي نهٔ ضائع کیږي
دا به هلته پکار بیږي

څوک که دې باندې پوهیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کیږي

نیت دې هر بنده ته ښه کړه
دا توبه د ځان سره کړه

مرګ نه پس به هم یادیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

مرګ نه پس خو هر څهٔ تېر شي
څوک چې تور لحد کښې ګیر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به هلته کښې څه کېږي
دین دنیا به دې ښه کېږي

په دنیا کښې بس یو کار کړه
غم د هر چا په ځان بار کړه

خدائے په دغه خوشحالېږي
دین دنیا به دې ښه کېږي

خدائے انسان دے پیدا کړے
او په دې ئې دے پوهٔ کړے

په نېکۍ خدائے خوشحالېږي
دین دنیا به دې ښه کېږي

ممتاز هر چا سره ښه کړه
دا توخه د عقبیٰ اوکړه

دا به هلته پکار دېږي
دین دنیا به دې ښه کېږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه چې پیدا شي فنا کېږي نه
ذره چې بندیوان شي آزادېږي نه

دا د غم تیرې څومره خورې شولې
اوښکې بلوم خو رڼا کېږي نه

اے داسمان ستورو په جرګه ورځم
یار مې مرور دے پخلا کېږي نه

څنګه دې ممتاز نه زړګے صبر کړو
نوک خو د اورې نه جدا کېږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا چې په سلګو سلګو کښې تېره کړه
مانه خو دې خپله قصه هېره کړه

اوس خو به خبرې هر ځائے کیږي نو
تا د راز خبره چې برسېره کړه

دا خو یو وړه غوندې خبره وه
تا هسې د لږې نه تن ډېره کړه

زهٔ درسره مینه په اخلاص کوُم
تا مینه شکونو کښې راګېره کـړه

ما وئیل په مرګ به جدا کیږو نه
تا ممتاز د ژوند په لار کښې هېرکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

دَ عشق سمندر کښې د مینې یو کشتۍ ده
مونږ دواړه پکښې ناست یُو یو تیاښته پېښه سپوږمۍ ده

دا تن زما د پاره پرون نه دوږ بر بهشت دے
لالے مې څوا کښې ناست دے نرۍ یخه سیلۍ ده

دنیا نه ناخبره هر چانه بې خبره
نهٔ کلے نهٔ مالت شته نهٔ کور نهٔ حویلۍ

د ګُل خوشبوئ چې ورشي بورا له په چمن کښې
تا وینې ي د ګلانو تیارهٔ کهٔ تروږمۍ ده

خمار خمار موسم دے دَ مینې رنتها ده
آواز د لوې راشي خوږه ښکلې شپېلۍ ده

ممتاز غمونه ورک شو لالے مې را روان دے
وس خانده خوشحالېږه د غم ورو ستۍ سنګېږه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د کبر انتها ده ته پوے نهٔ یٔ
دا قصه بېګا صبا ده ته پوے نهٔ یٔ

مال دولت نحو د لاس خیرے دے ځان پوے کړه
تا ترلې چې پرې ملا ده ته پوے نهٔ یٔ

محبت نحو څوک په زور کولے نهٔ شي
دا خبره د رضا ده ته پوے نهٔ یٔ

راز د مینې خلق پټ ساتي نادانه
ته په هر ځاے کښې ګلیا یې ته پوے نهٔ یٔ

د خپل زړهٔ علاج دې اوکړه ته پخپله
ممتاز ولې لاپروا یې ته پوے نهٔ یٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن

زهٔ یو ورځ ګلشن ته لاړم
ماوے سېل دَ ګلو کړمه

د بورا په شان به زهٔ هم
هر یو ګل به ښکلومه

په چمن کښې ګرځېدمه
هر یو ګل ته اودرېدمه

شین چمن رنګ ګلونه
زما زړهٔ وهل ټوپونه

څو یو کس دَ ګلو څوا کښې
ګرځېدو په دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا ټول چمن زما دے
په هر ګل مې زړهٔ شېدا دے

کله ګل شوګئ له بوټي
وي د کبل لکه دړي

کله پا نې راشوګئ دے
هوا کښې الوزئ دے

په مستۍ داسې روان دے
لېونے د بيابان دے

ناګهانه داسې غبز شو
د مالي آواز برګ برګ شو

دا تهٔ خهٔ رنګې بد بخت ئې
ګل شوکے د هرې لختې

ما د زړهٔ وينې ورکړې
دا چمن مې اباد کړے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن خو د هر چا دے
هسې نه یوازې ستا دے

د مالي په دې خبره
شوم خوشحاله د زړه سره

دا چمن زمونږ چمن دے
دا وطن ښکلے وطن دے

حفاظت به ئې کوو مونږ
هر آفت نه به ئې ساتو مونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیله

دَ هغه تور سرې چې دچا دَ خاوند په قبر غوړېدلې څهرې لا هغسې تازه دي

کیله نو خدایه نهٔ کړم
یو خبره هسې کومه

زهٔ څومره بد قسمته یم
چې به روښکې تل څڅومه

زما قسمت نو ښکاري
تورو شپو کښې دے لیکلے

دنیا نو نهٔ ښکاریږي
په تیارو کښې ژوند تېروومه

هر څو کهٔ زړهٔ ډاډه کړم
چې په صبر به وخت تېر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غر نه روحت غم دے
دا به څنګه زه سر کومه

د ځان ژړا خو نه کړم
دې چې ته خفه کېږم

ته صبر خدایه ورکړې
دوئ به څنګه ګذارا کومه

ما دا طمعه کوله
خو شحالي به چرې راشي

روس څه روا یمه خدایه
چې د څه طمعه به کومه

شپه ورځ مې لوئ خفګان دے
په حساب ئې نه پوهېږم

د زړه زور مې روبه شو
تورطاقت به پیدا کومه

چاپېره ځان نه ګورم
په تیر وکېنې شومه کېره

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کومه ډډه اوځم
ځان به کوم خواته رسومه

ډېروتن ملګرے لاړو
تورو خاورو کښې اوده شو

یواځې شومه پاتې
اوس به دغه ژړا کومه

ځان ته به نهٔ ګورم
ګله تا سره وعده کوم

دا ستا پس پښې با غیچه به زړهٔ
په صبر تازه کومه

د هر څهٔ تهٔ مالک یې
خدایه تاته مې دا سوال دے

بس تهٔ مې مدد اوکړې
نور د هس طمعه نهٔ کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

118

بېګاه مې د آسمان ستورې په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څهٔ نهٔ وُ، وم ستا په انتظار

رقیب دې هر څهٔ وائي زړهٔ تا نه نهٔ صبرېږم
بس تهٔ مې د زړهٔ سرې نور په چا نهٔ کوم اعتبار

د مینې په باغچه کښې مې يو ګل په نښه کړے
ابدم به يې په اور بل کښې يا جوړوم به ترې نه هار

(c) ketabton.com: The Digital Library

"زوې مور ته"

ستا د خوږې خولې نه زار شم مورې
ستا دعاګانو باندې بار شوم مورې

تا چې په څه خوارو لوی کړے یم څه ویلے نشم
دا ستا احسان زه په دنیا کښې خلاصولے نه شم

زه چې پیدا شوم نو په هیڅ نه پوهیدمه مورې
داسې نادان وم چې به هسې ژړیدمه مورې

په څه خوارو او په محنت باندې دې لوی کړمه زه
په اشارو او په خبرو دې بیا پوهے کړمه زه

ته به وې ویښه ولې زه دې اوده کولم مورې
په پستو لاسو به دې زه ورو ورو ټپولم مورې

په زړر قربان به دې د بدو منع کولم مورې
ځان دې کړولو ولې زه دې آبادولم مورې

څومره خواري څومره محنت دې ما سره کولو
زهٔ ښهٔ پوره شوم تا به بیا هم محبت کولو

مورې چې پوخ شوم زلمی شوم دا ګفتار کومه
ستا په خوارۍ او په محنت باندې اقرار کومه

ما نه به داسې کار نهٔ کېږي چې خفه شې پرې تهٔ
دَ ملک او قوم خدمت به کومه چې غره شې پرې تهٔ

د خپلې خاورې به زهٔ داسې حفاظت کومه
زهٔ مقابله به د دشمن په خپل طاقت کومه

زما وطن ته به دشمن بره کتلې نهٔ شي
پښې به ئې ماتې کړمه دلته به راتلې نهٔ شي

زهٔ د مستان په پاکې غېږې دا څوکند کومه
دغه مې لوظ دغه وعده دغه قسم کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ژوند په دې کتاب کښې نخښه کوم یو ځائے کښې کېږدم
زهٔ کومه پاڼه اولولم او کومه پکښې پرېږدم

په هرې یوې پاڼه کښې جُدا دَغم داستان دے
زهٔ کومه قصه اووایم او کومه پکښې پرېږدم

د دې نه خبر نهٔ وم چې به دا قِصه هم کېږي
زهٔ لا پرمه لاهو شومه اوس څهٔ به را وُچتېږم

زما قسمت دې خدایه په تیارهٔ کښې دے لیکلے
زهٔ خو رسه تیندکونه نو زهٔ چرته قدم کېږدم

زما توره نصیبه په رشتیا د غم نه ډک ئې
زهٔ څهٔ تدبیر اوس اوکړمه په چل ئې نهٔ پوهېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره ستا د مینې د هر چا نه زه پټومه
ستا مینه لوئې سوغات دے زه ئې زړه پورې ګڼومه

دا مینه لوئې نعمت دے هم په دې دُنیا جنت دے
ستا مینه چې مې مل شوه نور په هر څۀ اورګومه

لالیه مهربانه ته جدا مه شې له مانه
دا ستا د راتللو لار به په ښو زړه جارو کومه

تن را شه د زړه سره د هیچا نه مه کو ویره
په طمعه درته ناستیم په زنه خال لګومه

ممتاز نو تبوله ستا ده ستا مینه کښې ئې سودا ده
زه ستا د محبت خبرې کله چا ته کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر طرف چې ځې نو زړه به ستا د لاس همسا شم
ما ته پرېږده یوا ځې زه به ډېره وارخطا شم

بې تا خو زه ژوندون هډو په ژوند نه حسابوم
ته ولې راته وایې چې زه پاتې تر سبا شم

رقیب زموږ تر مینځه د نفرت لاړې توکي
د هر څه به صفا شي خو که زه درنه په خندا شم

برباده ژوندګي ده، هیڅ په چل ځې نه پوهېږم
په کومه لاره ورشم او په کومه ترې نه راشم

ممتاز داسې صادقه ده چې هر څه به هوا د کړي
خو ته دې نیت صفا کړه چې زه پوه په دنیا شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواره زاره زندګي شوه په غمونو په فکرونو
هسې ژوند له خوارۍ شوه په دې دومره تکلیفونو

د غمونو په دلدل کښې نهٔ د ځان نهٔ د جهان شوم
هسې تېره مې ځواني شوه د دُنیا په فریبونو

د سبا په طمعه ناسته، د ماښام تیاره لا نهٔ وه
په ژړا مې سترګې سرې شوې، په سلګو په فریادونو

زهٔ خو خپل فکرونه نهٔ کړم، تا پسې مې زړهٔ خوږېږي
چې ته څهٔ رنګې لاهو شوې د اجل په دریابونو

په رضا د خدائے رضا یم خو د صبر سوال ترې کړمه
خدایه تهٔ ناراضه مهٔ شې زما په فریادونو

د بنده طاقت ته ګوري، امتحان يې هومره اخلي
خدایه ماله طاقت راکړې په دې سختو ساعتونو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library